

LEKCE PRAVDY

HARRIET EMILIE CADY

Toto je ukázka z knihy
LEKCE PRAVDY

H. EMILIE CADY

Autorka knih „*Lekce pravdy*“, „*Bůh jako přítomná pomoc*“ atd.

PUBLIKOVÁNO V USA

V ORIGINÁLE

LESSONS IN TRUTH

1.vydání 1919

1 české vydání 2025 vydalo jako svou 139 publikaci

nakladatelství

DOREÁNMASTER THE SUN CENTER

PŘEKLAD

JÁN MASTER

OBSAH

LEKCE I. - PROHLÁŠENÍ O BYTÍ	– strana 5
LEKCE II. - MYŠLENÍ	– strana 10
LEKCE III. - POPÍRÁNÍ	– strana 19
LEKCE IV. - AFIRMACE	– strana 28
LEKCE V. - VÍRA	– strana 35
LEKCE VI. - DEFINICE POJMŮ	– strana 43
LEKCE VII. - DUCHOVNÍ POROZUMĚNÍ	– strana 50
LEKCE VIII. - TAJNÉ MÍSTO NEJVYŠŠÍHO	– strana 58
LEKCE IX. - NALEZENÍ TAJNÉHO MÍSTA	– strana 66
LEKCE X. - DUCHOVNÍ DARY	– strana 75
LEKCE XI. - JEDNOTA DUCHA	– strana 82
LEKCE XII. - OTROCTVÍ NEBO SVOBODA, KTERÉ?	– strana 90
OTÁZKY POMÁHAJÍ	– strana 98

PROHLÁŠENÍ O BYTÍ KDO A CO JE BŮH – KDO A CO JE ČLOVĚK

PRVNÍ LEKCE

Při zahájení tohoto kurzu výuky by měl každý z vás, pokud možno, na chvíli odložit stranou všechny předchozí teorie a přesvědčení. Tímto způsobem si ušetříte námahu s tím, abyste se po celou dobu kurzu snažili dát „*nové víno do starých měchů*“. Pokud během kurzu něčemu nerozumíte nebo s čím nesouhlasíte, nechte to pasivně ležet ve své mysli, dokud neprojdete celý kurz, protože mnoho výroků, které by zpočátku vyvolaly antagonismus a diskusi, bude o něco později jasných a snadno přijatelných. Po dokončení kurzu, pokud se budete chtít vrátit ke svým starým přesvědčením a způsobům života, máte naprostou svobodu tak učinit. Ale prozatím buďte ochotni stát se jako malé děti; neboť, jak řekl Mistr, v duchovních věcech: „*Nestanete-li se jako malé děti, nemůžete vstoupit do království nebeského.*“ Pokud se někdy zdá, že se to opakuje, pamatujte prosím, že se jedná o lekce, nikoli přednášky.

1. Když Ježíš hovořil se Samaritánkou u studny, řekl jí: „*Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, musí ho uctívat v duchu a v pravdě.*“ (A. S. V. zní: „*Bůh je Duch*“, ale poznámka na okraji zní: „*Bůh je duch*“ a některé jiné verze tuto pasáž překládají jako „*Bůh je Duch*“.) Říct „*duch*“ by znamenalo naznačovat existenci více než jednoho ducha. Ježíš ve svém prohlášení to nenaznačoval.

2. Webster ve své definici ducha říká: „*Duch je život nebo intelligence chápaná zcela odděleně od fyzického vtělení. Je to životní esence, síla, energie, odlišná od hmoty.*“

3. Bůh tedy není, jak se mnozí z nás učili věřit, velká postava nebo muž sídlící někde v krásné oblasti na obloze, zvané „*nebe*“, kam jdou dobří lidé, když zemřou, a vidí Ho oděného v nepopsatelné slávě; Není ani přísným, rozzlobeným soudcem, který jen čeká na příležitost někde potrestat špatné lidi, kteří zde neprožili dokonalý život.

4. Bůh je Duch neboli tvořivá energie, která je příčinou všech viditelných věcí. Bůh jako Duch je neviditelný život a inteligence (podle Websterovy definice ducha), která je základem všech fyzických věcí. Nemohlo by existovat žádné tělo ani viditelná část čehokoli, kdyby neexistoval nejprve Duch jako tvořivá příčina.

5. Bůh není bytost ani osoba, která má život, inteligenci, lásku, moc. Bůh je to neviditelné, nehmotné, ale velmi skutečné, něco, čemu říkáme život. Bůh je dokonalá láska a nekonečná moc. Bůh je souhrnem všech těchto věcí, souhrnem všeho dobra, ať už projeveného, nebo nevyjádřeného.

6. Ve vesmíru je pouze jeden Bůh, ale jeden zdroj všech různých forem života nebo inteligence, které vidíme, ať už jsou to lidé, zvířata, stromy nebo skály.

7. Bůh je Duch. Ducha nemůžeme vidět těmito tělesnými očima; ale když se oblékneme do duchovního těla, pak je Duch viditelný nebo manifestovaný a my ho rozpoznáváme. Nevidíte živé, myslící „já“, když se díváte na mé tělo. Vidíte pouze formu, kterou manifestuji.

8. Bůh je Láska. Lásku nemůžeme vidět ani pochopit, co je láska, ledaže je láska oděna tělem. Veškerá láska ve vesmíru je Bůh. Láska mezi manželem a manželkou, mezi rodiči a dětmi, je jen ten nejmenší kousek Boha, jak je protlačen skrze viditelnou formu do manifestace. Mateřská láska, tak nekonečně něžná, tak neochvějná, je tatáž láska, jen projevená ve větší míře matkou.

9. Bůh je moudrost neboli inteligence. Veškerá moudrost a inteligence, kterou vidíme ve vesmíru, je Bůh – je to moudrost promítnutá skrze viditelnou formu. Vzdělávat (z educare, vést) nikdy neznamená vnucovat se zvenčí, ale vždy znamená vytahovat zevnitř něco, co tam již existuje. Bůh jako nekonečná moudrost neboli inteligence žije v každém člověku a čeká jen na to, až bude veden ven nebo vytažen k projevu. Toto je pravé vzdělávání.

10. Doposud jsme hledali poznání a pomoc z vnějších zdrojů, aniž bychom věděli, že zdroj veškerého poznání, samotný Duch pravdy, leží latentně v každém z nás a čeká jen na to, až bude povolán, aby nás naučil pravdu o všech věcech – nejúžasnější z učitelů a všudypřítomný, bez peněz a ceny!

11. Bůh je moc. Bůh nejen má moc, ale Bůh je moc. Jinými slovy, veškerá moc, která existuje k čemukoli, je Bůh. Bůh, zdroj naší existence v každém okamžiku, není jen všemohoucí; je všemohoucí. Není jen vševědoucí; je vševědoucí. Není jen všudypřítomný, ale ještě více – všudypřítomný. Bůh není bytost s vlastnostmi, ale je samotným dobrem. Všechno, co si dokážete představit jako dobré ve své absolutní dokonalosti, tvoří onu neviditelnou bytost, kterou nazýváme Bohem.

12. Bůh je tedy substance (z pod, pod a stare, stát) nebo skutečná věc stojící pod každou viditelnou formou života, lásky, inteligence nebo moci. Každá skála, strom, zvíře, vše viditelné je projevem jednoho Ducha – Boha – liší se pouze stupněm projevu; a každý z nesčetných způsobů projevu nebo individualit, jakkoli nevýznamné, obsahuje celek.

13. Jedna kapka vody odebraná z oceánu je stejně dokonalá oceánská voda jako celé velké tělo. Základní prvky vody jsou naprosto stejné a jsou spojeny v naprosto stejném poměru nebo dokonalém vztahu k sobě navzájem, ať už uvažujeme jednu kapku, kbelík, sud nebo celý oceán, z něhož je odebráno menší množství; každý je sám o sobě úplný; Liší se pouze množstvím nebo stupněm. Každý obsahuje celek; a přesto by se nikdo nedopustil chyby a z tohoto tvrzení předpokládal, že každá kapka je celý oceán.

14. Říkáme tedy, že každý jednotlivý projev Boha obsahuje celek; ne na okamžik, což znamená, že každý jednotlivec je Bohem ve své celistvosti, abychom tak řekli, ale že každý je Bohem, který se projevuje, řekněme? v různém množství nebo stupni.

15. Člověk je posledním a nejvyšším projevem božské energie, nejplnějším a nejúplnějším vyjádřením (neboli vytlačáním) Boha. Člověku je proto dána vláda nad všemi ostatními projevy.

16. Bůh není jen stvořitelskou příčinou každé viditelné formy inteligence a života na jejím počátku, ale v každém okamžiku po celou dobu její existence žije v každé stvořené věci jako život, neustále se obnovující, znovuvytvářející a budující příčina. Nikdy není a nikdy nemůže být ani na okamžik oddělen od svých stvoření. Jak tedy může i vrabec spadnout na zem bez Jeho vědomí? A „*vy jste cennější než mnoho vrabců.*“

17. Bůh je. Člověk existuje (z ex, z a sistere, vystupovat). Člověk vystupuje z Boha.

18. Člověk je trojí bytost, složená z ducha, duše a těla. Duch, naše nejvnitřnější, skutečná bytost, absolutní část nás, naše já, o kterém vy i já víme, že se nikdy nezměnilo, ačkoli se naše myšlenky a okolnosti mohly změnit stokrát – tato část nás je vystupováním Boha do viditelnosti. Je to Otec v nás. V této ústřední části své bytosti může každý člověk říci: „***Já a Otec jsme jedno,***“ a mluvit absolutní Pravdu.

19. Smrtelná mysl – to, co Pavel nazývá „*tělesnou myslí*“ – je vědomí omylu.

20. Velký celek, dosud neprojevený, Dobra nebo Boha, z něhož jsme projekcemi nebo potomky, v němž „*žijeme, hýbeme se a jsme*“, je pro mě Otec – náš Otec; „*a vy všichni jste bratři,*“ protože všichni jste projevy jednoho a téhož Ducha. Když to Ježíš poznal, řekl: „*Nikoho na zemi nenazývejte svým otcem, protože jeden je váš Otec, který je v nebesích.*“

Jakmile si uvědomíme svůj skutečný vztah ke všem lidem, okamžitě sklouzneme z našich úzkých, osobních lásek, našeho „*já a moje*“, do univerzální lásky, která zahrnuje celý svět, a radostně voláme: „*Kdo je má matka? Kdo jsou moji bratři? Hle, toto je má matka a moji bratři!*“

21. Dětské, neškolené mysli říkají, že Bůh je osobní bytost. Tvrzení, že Bůh je princip, je mrazí a s hrůzou volají: „*Vzali mého Pána a nevím, kam ho položili!*“

22. Širší a učenější mysli jsou vždy stísněny myšlenkou na Boha jako osobu, protože osobnost je omezena místem a časem.

23. Bůh je jméno, které dáváme onomu neměnnému, neúprosnému principu u zdroje veškeré existence. Pro individuální vědomí Bůh na sebe bere osobnost, ale jako tvořivá základní příčina všech věcí je principem, neosobním; jak je vyjádřen v každém jednotlivci, stává se pro něj osobním – osobním, milujícím, všeodpouštějícím Otcem-Matkou. Vše, co jakákoli lidská duše může kdy potřebovat nebo po čem toužit, je nekonečný Otec-Princip, velký rezervoár nevyjádřeného dobra. Neexistuje žádný limit pro Zdroj naší bytosti ani Jeho ochota projevovat se skrze nás více, když jsme ochotni konat Jeho vůli.

24. Doposud jsme obraceli svá srdce a úsilí k vnějšímu pro naplnění našich tužeb a uspokojení a byli jsme těžce zklamáni. Neboť hlad každého po uspokojení je pouze pláčem dítěte teskného po jeho Otci-Matce, Bohu. Je to pouze touha Ducha v nás, aby se projevil v našem vědomí jako stále větší a větší dokonalost, dokud si plně neuvědomíme svou jednotu se Vše-dokonalostí. Člověk nikdy nebyl a nikdy nemůže být spokojen s ničím menším.

25. Všichni máme přímý přístup skrze Otce v nás – ústřední „já“ naší bytosti – k velkému celku života, lásky, moudrosti, moci, kterým je Bůh. Nyní chceme vědět, jak přijímat více z pramene a jak v našem každodenním životě projevovat stále více Boha (což je jen jiné jméno pro Vše-dobro).

26. Existuje pouze jeden Zdroj bytí. Tento Zdroj je živoucí fontánou všeho dobra, ať už je to život, láska, moudrost, moc – Dárce všech dobrých darů. Tento Zdroj a vy jste spojeni v každém okamžiku své existence. Máte moc čerpat z tohoto Zdroje všechno dobro, po kterém jste, nebo kdy budete, schopni toužit.

MYŠLENÍ

DRUHÁ LEKCE

1. V první lekci jsme se naučili, že skutečnou podstatou ve všem, co vidíme, je Bůh; že všechny věci jsou jeden a tentýž Duch v různých stupních projevení; že všechny různé formy života jsou stejné, jako jeden život vycházející z neviditelného do viditelných forem; že veškerá inteligence a veškerá moudrost na světě jsou Bůh jako moudrost v různých stupních projevení; že veškerá láska, kterou lidé cítí a projevují k druhým, je jen malou, takříkajíc, částí Boha, protože láska se stává viditelnou skrze lidskou podobu.

2. Když říkáme, že v celém vesmíru existuje pouze jedna Mysl a že tato Mysl je Bůh, někteří lidé, kteří s porozuměním následovali první lekci a rozpoznali Boha jako jeden Život, jednoho Ducha, jednu Moc, která se projevuje v různých stupních projevení skrze lidi a věci, okamžitě řeknou: „*Ano, to je jasné.*“

3. Ale někdo jiný řekne: „*Jestliže veškerá mysl, která existuje, je Bůh, jak pak můžu myslet špatné myšlenky nebo mít jakékoli jiné myšlenky než Boží?*“

4. Spojení mezi univerzální myslí a našimi vlastními individuálními myslí je jednou z nejobtížnějších věcí, které se dají vyjádřit slovy, ale když se to jednou člověku dostaví, je to snadno vidět.

5. Ve skutečnosti existuje ve vesmíru pouze jedna Mysl (nebo Duch, který je životem, inteligencí atd.); a přesto existuje smysl, ve kterém jsme individuální nebo oddělení, smysl, ve kterém jsme svobodnou vůlí a ne loutkami.

6. Člověk se skládá z ducha, duše a těla. Duch je naše ústřední neměnné Já, část, která se od dětství nikdy nezměnila a po celou věčnost se nikdy nezmění. To, co křesťanští vědci nazývají „*smrtelnou myslí*“, je oblast intelektu, kde vědomě myslíme a jsme svobodnou vůlí. Tato část naší bytosti se neustále mění.

7. Při našem sestupu neboli vyvěrání z Boha do hmotného světa je duch vnitřní – vedle Boha; duše je jakoby oděvem ducha; tělo je vnějším oděvem duše. Přesto jsou ve skutečnosti všichni jedno, složená bytost člověka – jako pára uprostřed, voda za ní a led jako vnější bytost jsou jedno, jen v různém stupni zhuštění. Když o sobě přemýšlíme, nesmíme oddělovat ducha, duši a tělo, ale spíše považovat vše za jedno, chceme-li být silní a mocní. Člověk původně žil vědomě v duchovní části sebe sama. Klesl tím, že ve svém vědomí sestoupil do vnější neboli hmotnější části sebe sama.

8. „*Smrtelná mysl*“, termín tolik používaný a pro mnohé tak rozptylující, je mylné vědomí, které shromažďuje informace prostřednictvím pěti smyslů z vnějšího světa. Je to to, co Pavel nazývá „*tělesnou myslí*“ na rozdíl od duchovní mysli; a přímo říká: „*Mít tělesné smýšlení [nebo věřit tomu, co říká tělesná mysl] je smrt [zármutek, trápení, nemoc]; ale být duchovně smýšlející [tj. být schopen utišit tělesnou mysl a nechat Ducha mluvit v nás] je život a pokoj.*“

9. Duch ve vás je Božská Mysl, skutečná mysl, neboť bez ní smrtelná mysl mizí, stejně jako mizí stín, když je odstraněna skutečná věc, která jej vrhá.

10. Pokud vám toto téma smrtelné a univerzální mysli připadá matoucí, nedělejte si s ním starosti a především o něm nediskutujte; ale prostě ho na chvíli nechte být a jak budete pokračovat v lekcích, zjistíte, že jednoho dne vám jeho pochopení náhle a s dokonalou jasností probleskne.

11. Co se týče mentality, existují dnes dvě třídy lidí, kteří hledají vysvobození z nemoci, problémů a neštěstí duchovními prostředky. Jedna třída vyžaduje, aby každé učiněné tvrzení bylo dokázáno co nejpropracovanějším a nejlogičtějším argumentem, než může být nebo bude přijato. Druhá třída je ochotna okamžitě se „*stát jako malé dítě*“ a být učena, jak učinit první kroky k čistému porozumění (nebo poznání Pravdy, jak ji vidí Bůh), a poté přijmout světlo přímým zjevením od Všedobrého. Oba hledají stejný cíl a nakonec ho dosáhnou a ani jeden z nich nemá být odsuzován.

12. Pokud jste ten, kdo hledá a očekává, že získá jakékoli uskutečňující poznání duchovních věcí prostřednictvím argumentů nebo uvažování, bez ohledu na to, jak vědecké jsou vaše znalosti nebo jak velký je váš světský rozum, selháváte v duchovním chápání. Pokoušíte se o naprosto nemožné – vtěsnat Nekonečno do čtvrtiny míry vaší vlastní intelektuální kapacity.

13. „*Přirozený člověk nepřijímá věci Ducha Božího, neboť jsou mu bláznovstvím, a nemůže je poznat, protože se dají duchovně posuzovat.*“ Nakonec zjistíte, že se jen touláte po vnější straně „*království nebeského*“, i když jste v jeho těsné blízkosti, a pak budete ochotni nechat svůj intelekt zaujmout místo „*malého dítěte*“, bez kterého nikdo nemůže vejít.

14. „*Co oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani na srdce člověka nevstoupilo, to Bůh připravil těm, kdo ho milují.*“

15. „*Nám však Bůh zjevil skrze svého Ducha.*“

16. „*Kdo z člověka zná věci v člověku, leda duch člověka, který je v něm? Tak i věci Boží nezná nikdo, leda Duch Boží.*“

17. Pro všechny ty, kteří se musí brodit měsíci a možná i lety tímto čistě intelektuálním či mentálním procesem, existuje dnes mnoho knih, které jim mohou pomoci, a mnoho učitelů metafyziky, kteří konají ušlechtilou a chvályhodnou práci při vedení těchto upřímných hledačů Pravdy a uspokojení. Na ně voláme: "*Všechna rychlost!*"

18. Věříme však spolu s Pavlem, že „*bláznovství Boží je moudřejší než lidé*“ a že každá duše má přímý přístup ke všemu, co je v Bohu, a píšeme pro „*malé děti*“, které jsou bez otázek a diskusí ochotny okamžitě přijmout a vyzkoušet několik jednoduchých, prostých pravidel, jakým Ježíš učil obyčejné lidi, kteří mu rádi naslouchali – pravidla, podle kterých mohou najít Krista (nebo Božství) v sobě, aby skrze ně každý člověk sám pro sebe mohl dosáhnout své vlastní spásy ze všech svých problémů.

19. Jinými slovy, na vrchol kopce vede zkratka; a přestože existuje dobrá, ale dlouhá, oklikou pro ty, kteří ji potřebují, my dáváme přednost méně namáhavému prostředku k dosažení téhož cíle – přímým hledáním Ducha pravdy, který v nás slíbil, že bude přebývat a povede nás do veškeré Pravdy. Naše rada zní: Chcete-li dosáhnout rychlého pokroku v růstu směrem k duchovnímu porozumění, přestaňte číst mnoho knih. Dávají vám pouze něčí názor na Pravdu nebo jsou jakousi historií autorovy zkušenosti s hledáním Pravdy. To, co chcete, je zjevení Pravdy ve vaší vlastní duši, a to nikdy nepřijde při čtení mnoha knih.

20. Ani o těchto lekcích nediskutuj s ostatními. Jdi sám. Mysli sám. Hledej světlo sám, a pokud nepřijde hned, nenech se odradit a neutíkej k někomu jinému pro světlo; neboť, jak jsme již řekli, tím získáš pouze názor intelektu a můžeš být pak dále od Pravdy, kterou hledáš, než kdykoli předtím; neboť smrtelná mysl může vytvářet falešné zprávy.

21. Samotný Duch pravdy je k tvému zavolání – uvnitř tebe. „*Pomazání, které jste přijali, ve vás zůstává.*“ Hledej ho. Trpělivě čekej, až tě „*uvede do veškeré pravdy o všech věcech*“.

22. „*Měj v sobě tutéž mysl, která byla i v Kristu Ježíši.*“ Toto je univerzální mysl, která nedělá chyby. Uklidněte prozatím intelekt a nechte univerzální Mysl k vám promlouvat; a až promluví, i když je to jen „*tichý, jemný hlas*“, budete vědět, že to, co říká, je Pravda.

23. Jak to poznáte? Budete vědět stejně jako víte, že jste naživu. Všechny argumenty na světě, které vás mají přesvědčit proti Pravdě, jež k vám přichází skrze přímé zjevení, budou pro vás neškodné. A Pravdu, kterou znáte, nejen v kterou věříte, můžete použít k pomoci druhým. To, co vychází skrze vašeho ducha, dosáhne nejhlubšího nitra toho, ke komu mluvíte.

24. Co se rodí zvenčí neboli intelektuální vnímání, dosáhne pouze intelektu toho, komu chcete pomoci.

25. Intelekt neboli falešná mysl, která slouží skutečné Mysli a jako služebník (ale ne jako pán) je dobrá, ráda se hádá; ale protože její informace jsou založeny na důkazech smyslů a nikoli na pravých myšlenkách Boží Mysli v nás, je velmi omylná a plná omylů.

26. Intelekt se hádá. Duch bere z hlubin Božích věcí a zjevuje je. Jedna může být pravdivá; druhá je vždy pravdivá. Duch nevyjadřuje názory na Pravdu; je to Pravda a zjevuje se sama.

27. Někdo správně řekl, že i to nejmenší dítě, které se z hloubi své duše naučilo říkat „*Otče náš*“, je nekonečně větší než ten nejintelektuálnější člověk, který se to dosud nenaučil. Pavel byl muž gigantického intelektu, vzdělaný v celém Zákoně, farizeus farizeů; ale poté, co byl duchovně osvícen, napsal: „*Boží bláznovství je moudřejší než lidé a Boží slabost je silnější než lidé.*“

28. V našem každodenním životě má velký vliv to, co si my jako „*smrtné mysli*“ myslíme o Bohu, o sobě, o svých bližních. Doposud jsme kvůli neznalosti našeho skutečného já a výsledků našeho myšlení nechávali své myšlenky plynout náhodně. Naše mysli byly obráceny k vnějšímu světu naší bytosti a téměř všechny naše informace byly získávány prostřednictvím našich pěti smyslů. Mysleli jsme špatně, protože jsme byli těmito smysly dezinformováni, a naše problémy a zármutky jsou důsledkem našeho špatného myšlení.

29. „*Ale,*“ říká někdo, „*nevidím, jak by mé zlé nebo špatné myšlenky o Bohu nebo o komkoli jiném mohly způsobit, že budu nemocná, nebo jak by můj manžel mohl ztratit své postavení.*“

30. Nuže, nebudu se teď snažit vysvětlit všechny mentální mechanismy, kterými špatné výsledky následují po falešném myšlení, ale jen vás požádám, abyste se na chvíli pokusili myslet pravdivé, správné myšlenky a uvidíte, jaký bude výsledek.

31. Vezměte si myšlenku: „***Bůh mě miluje a schvaluje to, co dělám.***“ Přemýšlejte o těchto slovech opakovaně po několik dní a snažte se uvědomit si, že jsou pravdivá, a uvidíte, jaký to bude mít účinek na vaše tělo a okolnosti.

32. Nejprve získáte nové povzbuzení mysli s velkou touhou a pocitem síly potěšit Boha; poté rychlejší a lepší krevní oběh s pocitem příjemného tepla v těle, následované lepším trávením. Později, jak Pravda proudí skrze vaši bytost do vašeho okolí, všichni začnou projevovat novou lásku k vám, aniž byste věděli proč; a nakonec se okolnosti začnou měnit a shodovat s vašimi touhami, místo aby jim byly v rozporu.

33. Každý ví, jak silné myšlenky strachu nebo zármutku zbělaly vlasy během několika hodin; jak velký strach způsobuje, že srdce tluče tak rychle, že se zdá, že „vyskočí z těla“, přičemž tento výsledek vůbec nezávisí na tom, zda existuje skutečný důvod pro strach, nebo zda se jedná o čistě imaginární příčinu. Stejně tak silné myšlenky na kritiku okyselí krev a způsobí revmatismus. Nošení duševních břemen vede k většímu shrbení ramen než nošení těžkých materiálních břemen. Víra, že nás Bůh považuje za „ubohé hříšníky“, že nás a naše selhání neustále sleduje s nesouhlasem, přináší naprostou sklíčenost a jakýsi polo-paralyzovaný stav mysli i těla, což znamená selhání ve všech našich snahách.

34. Je pro vás těžké pochopit, proč, když v nás Bůh stále žije, neudrží naše myšlenky správné, místo aby nám dovolil, abychom z nevědomosti upadali do špatných myšlenek a tak si sami způsobovali potíže?

35. Nejsme tedy automaty. Vaše dítě se nikdy nenaučí chodit samo, pokud budete vždy chodit za něj. Protože uznáváte, že jediný způsob, jak být silný a ve všem soběstačný – jinými slovy, stát se mužem – je postavit ho na nohy a nechat ho skrze zkušenosti dojít k poznání věcí sám, nejste ochotni z něj udělat pouhou loutku tím, že za něj budete podnikat kroky, i když víte, že mnohokrát upadne a na své cestě k dokonalé fyzické mužnosti si způsobí těžké rány.

36. Jsme v procesu růstu k nejvyšší duchovní mužnosti a ženství. Na cestě se setkáváme s mnoha pády a překážkami, ale náš růst může pokračovat pouze skrze ně, ne nutně jimi.

Otec a matka, bez ohledu na to, jak silná nebo hluboká je jejich láska, nemohou pro své děti růst; ani Bůh, který je Všemohoucností, nemůže pro nás duchovně růst, aniž by z nás neudělal automaty místo jednotlivců.

37. Pokud budete své myšlenky upírat na vnější svět sebe nebo na ostatní, uvidíte pouze věci, které nejsou skutečné, ale dočasné a které pomíjí. Všechny chyby, selhání nebo nedostatky u lidí nebo okolností se vám budou zdát velmi reálné a budete nešťastní, ubozí a nemocní.

38. Pokud své myšlenky odvrátíte od vnějšího k duchovnímu a necháte je zabývat se dobrem v sobě i v ostatních, veškeré zdánlivé zlo nejprve zmizí z vašich myšlenek a poté z vašeho života. Pavel to pochopil, když napsal Filipánům: „*Konečně, bratři, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, co je čestné, co je spravedlivé, co je čisté, co je milé, co má dobrou pověst, co je ctnostné a co je chvályhodné.*“

39. Všichni se můžeme naučit, jak obrátit vědomou mysl k univerzální Mysli neboli Duchu v nás. Praxí se můžeme naučit, jak uklidnit tuto každodenní, vzhůru nohama převrácenou, tělesnou mysl – skutečně přestat myslet – a nechat mysl, která je Bohem (Všechna moudrost, Všechna láska), myslet v nás a skrze nás.

40. Představte si, chcete-li, velkou nádrž, z níž vyvěrá nespočet malých potůčků nebo kanálů. Na jejím vzdálenějším konci se každý kanál otevírá do malé fontány. Tato fontána se nejen neustále plní a doplňuje z nádrže, ale je sama vyzařujícím centrem, odkud vydává do všech směrů to, co přijímá, takže všichni, kdo se dostanou do jejího okruhu, jsou osvěženi a požehnáni.

41. Toto je přesně náš vztah k Bohu. Každý z nás je vyzařujícím centrem. Každý z nás, bez ohledu na to, jak malý nebo nevědomý je, je malou fontánou na vzdáleném konci kanálu, jehož druhý konec se otevírá do všeho, co je v Bohu.

Tento pramen představuje svobodnou vůli neboli individualitu, oddělenou od velkého rezervoáru – Boha – a přesto s Ním sjednocenou v tom, že jsme z Něho neustále živeni a obnovováni a bez Něho nejsme nic.

Překlad z originálu, editor a grafická úprava

Ján Master

2025

**NAKLADATELSTVÍ
DOREÁNMASTER THE SUN CENTER**

více o dalších knihách najdete na

www.doreanmaster.com

